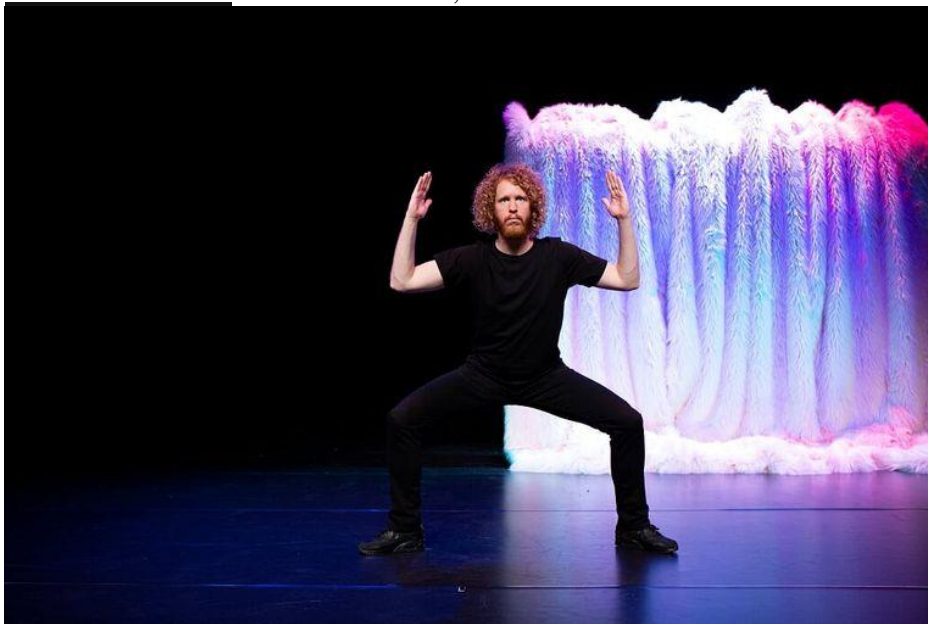


Cabaretier Kasper van der Laan is dé debutant van het jaar ★★★★★☆

De laag onder al zijn gekkigheid heeft hij slim en subtiel in zijn voorstelling aangebracht.

Gidi Heesakkers 1 december 2019, 17:09



Kasper van der Laan. Beeld Anne van Zantwijk

Kasper van der Laan heet de man die alleen al van het herhaaldelijk uitspreken van zijn voor- en achternaam een heel grappige binnenkomer weet te maken.

Kasper van der Laan, onthoud die naam, was vorig jaar het dringende advies van een panel van door *de Volkskrant* geraadpleegde comedykenners. In [de jaarlijkse culturele talentenverkiezing](#) werd hij uitgeroepen tot hét comedytalent om in 2019 naar uit te zien. Eerder won hij op het Leids Cabaret Festival tot veler verbazing niet de juryprijs, wel de publieksprijs. Nu debuteert hij met *1 Kilo*, op zijn 38ste. In Micha Wertheim, zijn collega bij stand-upcollectief Comedytrain, vond hij een regisseur.

Hij is een intrigerend type dat direct sympathie opwekt, maar niet meteen grijpbaar is. Als Van der Laan het tegen de 'ladies' heeft, ziet iedereen een lieve, tikje wereldvreemde dude die het woord 'ladies' eigenlijk niet staat, aaibaar als zijn van kleur verschietende decor. En dat weet hij zelf ook. Boven zijn macht probeert deze figuur grip te krijgen op het leven, door ongewone structuren en oplossingen te verzinnen voor alledaagse problemen, en soms een probleem te verzinnen voor een hilarische oplossing. Waanzin, verteld alsof het de normaalste zaak van de wereld is.

Van der Laan heeft het over melk kopen en door een samenloop van omstandigheden thuiskomen met karnemelk, en wat je daar dan nog aan kunt doen. Over hoe je óók op je vingers kunt tellen. Over waarom pardon effectiever is dan sorry als je wilt dat mensen voor je aan de kant gaan.

En hij houdt ervan om nét iets te lang over een verhaal te doen, te kijken hoe lang hij het kan rekken. Soms is zo'n verhaal net even wat minder pakkend, dan wordt lang gewoon te lang. Maar meestal trekt hij je moeiteloos mee in nog een absurde gedachtegang, waar je later wellicht nog eens naar zult terugkeren, bijvoorbeeld tijdens het billen afvegen. Zijn gedetailleerde suggestie om wc-papier te besparen heeft zich sinds het Leids Cabaret Festival bewezen als een blijvend succesnummer.

Het soort lach dat hij ermee opwekt is niet het type keiharde schater-en-weer-door-naar-de-volgende-grap, maar zo'n lekker lange slappe lach die in golfbewegingen door de zaal trekt: de lach die een absurdist krijgt wanneer hij er telkens een nóg raarder schepje bovenop doet.

De laag onder al die gekkigheid heeft Van der Laan slim en subtiel in zijn voorstelling aangebracht. Zo subtiel dat misschien niet voor iedereen zichtbaar wordt dat deze *motivational speaker* het vooral tegen zichzelf heeft als hij zelfhulpclichés uitkraamt, bijvoorbeeld dat je moedig en

kwetsbaar moet zijn om meer zelfvertrouwen te krijgen. Dat je kunt bereiken wat je maar wilt, zolang je maar denkt in kleine stapjes.

Kijk maar naar Kasper van der Laan. Het duurde even, maar dan ben je ook wat: de bijzonderste debutant van het jaar.